

نشانه‌شناسی پسا‌ساختارگرائی و ضرورت توجه به آن در فلسفه تعلیم و تربیت

علی ایمان زاده^۱، احمد سلحشوری^۲

چکیده

نشانه‌شناسی علمی است که به بررسی انواع نشانه‌ها، عوامل حاضر در فرایند تولید و مبادله و تعبیر آنها و نیز قواعد حاکم بر نشانه‌ها می‌پردازد. نشانه، پدیده‌ای ملموس و قابل مشاهده است که به واسطه رابطه‌ای که با یک پدیده غایب دارد، جانشین آن می‌شود و بر آن دلالت می‌کند. نشانه، ضرورتاً باید نمود مادی داشته باشد تا بتواند به وسیله یکی از حواس انسان دریافت شود. اما چیزی که نشانه جانشین آن می‌شود و بر آن دلالت می‌کند، می‌تواند مادی یا ذهنی، واقعی یا خیالی و طبیعی یا مصنوعی باشد. رویکردهای تحلیلی، ساختارگرای، هرمنوتیکی و پسا ساختارگرای تعاریف متفاوتی از نشانه و نشانه‌شناسی ارائه می‌کنند. نشانه‌شناسی پسا ساختارگرای به عنوان یک متدولوژی تحقیق در فلسفه تعلیم و تربیت تفکر را در دانش آموزان تقویت کرده و ایجاد کننده ارتباط تعاملی و هموار در محیط‌های تربیتی است.

واژگان کلیدی: نشانه‌شناسی، پسا‌ساختارگرائی، فلسفه تعلیم و تربیت

^۱ - استادیار فلسفه تعلیم و تربیت و عضو هیات علمی دانشگاه ملایر

aliiimanzadeh@yahoo.com

^۲ - استادیار فلسفه تعلیم و تربیت و عضو هیات علمی دانشگاه بوعلی سینا

ah.salahshoor@gmail.com